

[Hanne Andersen]

Den begrænsede mulighed for at få bevilget plejeorlov har vel hidtil været den værste hindring for at påtage sig en opgave, som man reelt ønskede sig. En af ordførerne sagde, at vi siger i vores forslag, at alle kommuner giver et godt tilbud. Det mener jeg ikke vi siger. Mange kommuner giver et fantastisk godt tilbud til deres borgere, og det ønsker vi at alle skal kunne få. Dér, hvor det virker bedst, virker det jo godt.

Jeg mener også, det er rigtigt, at det ikke bør være et spørgsmål om firkantethed, men et spørgsmål om åbenhed; men det må fremfor alt ikke være et valg mellem firkantethed eller ingenting. Jeg mener bestemt også, der er etik i dette her, og der er også et hensyn at tage til et efterfølgende sorgarbejde. De, der ønsker at pleje deres nærmeste, enten det nu er familiemedlemmer, der er så alvorligt syge, så de dør, eller familiemedlemmer, der er i en fase, hvor der ikke længere er nogen behandling, men hvor der udelukkende er tale om pleje, vil også have glæde af det, men specielt dér, hvor de pårørende dør efter plejeperioden, tror jeg, at sorgarbejdet vil have været en del af plejeperioden. Jeg tror, der er mange, der føler sig fremmede i dette miljø. Der er nogle, der ikke ønsker sig opgaven, fordi de har ikke lyst til det, men der er nogle, for hvem det fremmede miljø i sig selv forstærker hele den psykiske belastning, de befinder sig i, når nogle er meget syge eller endda står for at skulle dø.

Vi har alene syntes, at det var et tilbud, der skulle være for alle. Vi er naturligvis parat til i udvalgsarbejdet at gå nærmere ind i en drøftelse af det, vi er parat til at ændre skønhedsfejl.

Vi er også parat til at diskutere 100 pct. compensation. Jeg vil da gerne medgive hr. Tinning, at det er traditionelt at tænke, at nogle grupper kan få 90 pct. og andre kan få 100 pct., men vi anerkender jo også, at der ikke er uanede midler. Derfor har vi i vores lovforslag angivet, hvordan man kunne fordele betalingen, men det gælder først og fremmest for os, at det ikke er en økonomisk vinkel, vi ønsker at se hele forslaget i, så derfor taler jeg gerne om 100 pct. Jeg har ikke engang lyst til at sammenholde det med, hvad det ville have kostet, hvis patienten var forblevet på sygehuset, for alle de patienter, som vi her taler om, vil i hovedsagen være patienter, der ville have fuld ret til at ophol-

de sig på sygehuset i de perioder, vi taler om her, og jeg synes, det er uinteressant at tale om sygehusomkostningerne.

Jeg synes, at hele den etiske og den psykologiske side af sagen, det ønske, folk måtte have, er det altafgørende i dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 78:

Forslag til folketingsbeslutning om en sammenhængende dansk alkoholpolitik.

Af Aase Olesen (RV) m.fl.
(Fremsat 6/2 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Regeringen er enig i, at der er behov for en effektiv indsats på alkoholområdet, og regeringen er samtidig af den klare opfattelse, at den hidtidige liberale og relativt restriktionsfri alkoholpolitik også i det lange løb giver de bedste resultater.

Sådan som jeg læser forslagsstillernes forslag til folketingsbeslutning, mener jeg også, at den samme grundholdning præger de konkrete forslag heri. Men jeg vil godt gå over til at komme med nogle bemærkninger til de konkrete forslag i forslaget til folketingsbeslutning.

Det første forslag går jo ud på, at der skal ske en automatisk regulering af afgifterne på vin, øl og spiritus. Jeg går ud fra, at det netop fra forslagsstillernes side er tænkt som et